

Lovforslaget bliver til Lov, vil det komme til at koste noget — man har omtalt, at det ikke skulde koste noget — nemlig det, som behøves for at tilvejebringe de tilbørlige sagkyndige Kræfter til at udarbejde denne Liste efter Nr. 1 b) eller disse Lister, hvis Ændringsforslaget bliver vedtaget. Jeg har altsaa stillet mig saaledes, at jeg kunde modtage dette Forslag. Jeg vil ikke sige, at jeg attraar det i nogen særlig Grad, men jeg finder det ikke stridende med de Principper, som § 2 i Forslaget indeholder, idet det i Virkeligheden for mig betyder egentlig det, at der om Stednavne skal gælde det samme som om de nydannede Navne, nemlig at de skulle undersøges og prøves med Hensyn til de berettigede Navneinteresser af en Kommission, før de kunne tilegnes. For saa vidt man altsaa vil give berettigede Navneinteresser denne større Garanti, vil det, hvad der for øvrigt ogsaa er bemærket under Forhandlingerne, jo ikke medføre, at disse Navne ikke kunne faas, det vil kun medføre, at det bliver et Bevillingsspørgsmaal, og saa vil man jo alligevel give dem i saadanne Tilfælde, hvor der kan paavises et virkelig naturligt Ønske, men derimod ikke i de Tilfælde, hvor det er rent vilkaarligt, blot for at drille, eller fordi man kan synes, at det kan være kønt at faa et saadant Navn. Som sagt, jeg kunde tiltræde dette Forslag og maa altsaa ganske overlade til de ærede Medlemmer, hvorledes de ville stemme. Jeg vilde naturligvis ogsaa være fuldstændig tilfreds med, hvis Lovforslaget i dette Punkt bliver vedtaget uden Forandring. Thi jeg anser det i og for sig tilstrækkeligt, hvad der i Lovforslaget er foreslaaet af Hensyntagen til Navneinteresser.

Saa er der en Række af Forslag, som jeg derimod har Betænkelse ved, og som jeg ikke kan tilraade, men om hvilke jeg maa forbeholde mig min Stilling til en senere Forhandling. Det er den Række af Forslag, som gaa ud paa at udvide Valgfriheden. Der er for det første dette Forslag, at man kan sammenstykke af flere Stednavne For- og Endestavelserne og danne et nyt Navn. Det anser jeg for uheldigt, fordi det kan bruges og meget let kan bruges til at omgaa de Bestemmelser, som findes i andre Punkter i § 2, f. Eks., at man ikke kan tage Gaardnavn, som ikke er nedarvet og ikke Tilnavn, som ikke er nedarvet. Der kan let paavises Eksempler derpaa, og derfor mener jeg, at det er unaturligt og derfor egentlig ogsaa ukorrekt. At lave vilkaarligt et nyt, ikke

virkeligt Stednavn ud af flere Stednavne er egentlig ikke naturligt, selv om man anerkender, at Stednavne kunne tages. Et Hovedpunkt anser jeg det naturligvis ikke for at være. Endnu større Betænkelse har jeg ved de Forslag, der ere stilled til Udvidelse af Nr. 2 og 3, hvorefter det altsaa ikke skal være nødvendigt for at kunne tage et Tilnavn, at det er nedarvet gennem to Generationer, men det er nok med een Generation, og lige saadan med den Gaard, man ejer. Det er stridende mod Lovforslagets Tanke, som er den, at der skal være vundet Hævd paa et saadant Tilnavn. Det er ikke fyldstgjort, fordi blot Faderen til Gaardejeren har baaret et vist Tilnavn. Der siges intet og vil intet blive sagt i Loven, hvis disse Forslag blive vedtagne, om, at Faderen skal have haft Navnet en vis lang Tid, og saadan noget kan man vel heller ikke godt formulere. Det er altsaa nok, at Faderen har baaret Tilnavnet i meget kort Tid. Maaske tager han det netop til Fornærmelse, for at gribe ind i andres Ejendomsnavne eller i andre Familiers Interesser — naa, saa kan han ganske vist ikke selv faa nogen Anerkendelse af Navnet, men hans Søn kan faa det. Det er det, der er saa unaturligt, at der vilkaarligt af Faderen kan tages et Navn, som han ikke selv faar Lov til at bære, men som hans Søn kan faa Navnebevilling for. Den rette Hævd kommer først frem, naar Navnet er baaret gennem to Generationer. Paa samme Maade bliver det forunderligt, naar det skal være tilstrækkeligt, at Bedstefaderen har baaret et Navn, selv om Faderen har opgivet det. Følgen af at vedtage Forslagene vil jo blive det forunderlige, at et af Familiens senere Generationer opgivet Navn, som Bedstefaderen har baaret, skal kunne tilegnes af Sønsønnen. Jeg tror, man kommer ganske uden for Lovforslagets Tanke ved det, og kan derfor ikke tilraade, at man vedtager disse to Forslag. Derimod kan jeg tiltræde — jeg ved ikke, om jeg allerede bemærkede det før — Forslaget under Nr. 7 og ligeledes Forslaget under Nr. 8. Dette gaar ogsaa ud paa at udvide den Kreds af Navne, som man kan tilegne sig [og tilegne sig uden Tidsgrænse, men det er jo Tilfælde, som ligge ganske uden for det Hovedspørgsmaal, som der er Tale om. Det er Tilegnelser af en ganske særegen Beskaffenhed, og som have den samme naturlige Berettigelse, som Tilfældet under § 2, Nr. 4 har, saa jeg vil anse det for aldeles naturligt, om man vedtager dette Forslag. Mine Forbehold strække sig alt-